

Publicerad 2012-04-15 18:23 av © Birgitta Wäppling

Intill

Händerna skålade om den fuktiga myllan

Blicken sänkt mot graven

allt som vi erfarit tillsammans återupplevs

i tystnaden

Det är hur blicken lyfts

och hur du vinkar från din himmel

hur du betraktar oss när vi planterar våra rosor på din bädd

Rymden, hela världsalltet,

som rymmer både stillhet och sorg

och en vilja att ändå gå vidare

Havet sträcker sig ut

och vidrör himlen

Det är en sorgens respit

och ett andrum

och pupillerna vidgas när vi förstår

tankarna dansar

som små droppar

i ett hav

det som tåras bildar rännilar

som i meanderlopp växer

till

en ocean

© Birgitta Wäppling, 15 april 2012

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © Birgitta Wäppling med Poeter.se id #19749 innehar upphovsrätten